

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/746/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213158
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613213158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nad K., O. XX, proti odporkyni S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. H. XXX, o zníženie výživného na plnoleté dieťa s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 10C/318/2013-64 zo dňa 23.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, doručený mu 17.12.2013, v ktorom sa domáhal voči odporkyni zníženia výživného na sumu 40,- eur mesačne od 01.01.2014 s tým, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Mal za to, že dôvodom na zmenu rozhodnutia o výške výživného môže byť len zmena pomerov, ku ktorej došlo od posledného rozhodnutia o výživnom či už na strane oprávneného alebo na strane povinného, pričom navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal takúto zmenu či už na strane svojej alebo na strane odporkyne. V čase posledného rozhodovania o výživnom predstavoval priemerný čistý mesačný príjem navrhovateľa 279,52 eur, pričom v tomto čase okrem odporkyne mal aj vyživovaciu povinnosť voči synovi O., ktorá mu zanikla v roku 2011 a jeho príjem v súčasnosti podľa vlastného tvrdenia predstavuje 450,- eur mesačne, a preto sa jeho pomery oproti naposledy posudzovanému stavu zlepšili. Súď nemal preukázanú ani takú zmenu pomerov na strane odporkyne, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, keďže v čase od posledného rozhodovania ukončila štúdium na strednej škole a v súčasnosti študuje na strednej, ako aj na vysokej škole mimo miesta bydliska. Trpí na cystickú fibrózu, v súvislosti s čím jej vznikajú vysoké výdavky nielen na lieky, ale aj na stravu a jej zdravotný stav vyžaduje ubytovanie v súkromí, cestovanie autom a zvýšené výdavky na hygienu, keď výdavky na lieky predstavujú mesačne približne 200,- eur. Príspevok od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš na diétne stravovanie vo výške 36,77 eur mesačne len v nepatrnnej časti pokrýva výdavky na jej stravu a taktiež, pokiaľ poberá príspevok na zabezpečenie výdavkov súvisiacich s prevádzkou osobného motorového vozidla 33,09 eur mesačne, sú ním pokryté výdavky len čiastočne, keďže predstavujú mesačne 150,- eur. Aj keď odporkyňa zarobí približne 210,- eur mesačne, uvedený príjem v žiadnom prípade nepokrýva všetky výdavky na jej výživu (v plnom rozsahu pokryje len výdavky na lieky), pričom sa jedná o príjem príležitostný a odporkyňa nie je schopná sa sama živiť, keďže dennou formou štúdia študuje na dvoch školách. Odporkyni taktiež vznikajú výdavky na saxofónové plátky vo výške 20,- eur mesačne, výdavky na údržbu saxofónu. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že na odporkyňu v minulosti previedol byt, uvedená skutočnosť bola už vyhodnotená súdom v predchádzajúcom konaní o výživnom. O trovách konania súď rozhodol podľa §

142 ods. 1 O. s. p. a odporkyni ju nepriznal vzhľadom k tomu, že aj keď bola úspešná v spore, náhradu trov si neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol prvostupňové rozhodnutie zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Postup prvostupňového súdu považoval za nesprávny v tom, že nezobral do úvahy objektívne možnosti platenia výživného z jeho strany a takisto ani finančné možnosti odporkyne, ktorej v roku 2009 dal finančný dar formou podielu na predaji bytu. Ďalej poukázal na to, že jeho príjem v roku 2013 po odpočítaní výživného 170,- eur je 140,98 eur, čo nepokrýva ani dlh, ktorý mu za posledné roky vznikol na základe predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Ďalej mal za to, že súd nezohľadnil to, že v roku 2009 mal vážnu autonehodu a na základe čoho sa mu zhoršil zdravotný stav a bol 7 mesiacov bez príjmu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. toto rozhodnutie v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o znížení výživného a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k odvolacej námietke navrhovateľa, že sa okresný súd nezaoberal jeho autonehodou, ktorú mal v roku 2009, v dôsledku čoho sa mu zhoršil zdravotný stav, bol 7 mesiacov bez príjmu a vznikol mu z toho dôvodu dlh na výživnom, ktorý nie je s určeným výživným schopný zo svojho príjmu splácať, odvolací súd uvádza, že v priebehu konania navrhovateľ neoznačil žiadne dôkazy potvrdzujúce ním uvádzané skutočnosti, najmä za akých okolností a koho zavinením došlo k predmetnej dopravnej nehode, keď navrhovateľ takéto dôkazy neoznačil ani počas trestného stíhania za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona za neplatenie výživného na odporkyňu od novembra 2011, počas ktorého nedoplatok na výživnom zaplatil, a preto bol spod obžaloby oslobodený. Odvolací súd ďalej dopĺňa, že zmena výšky výživného je možná najskôr od času, kedy došlo k zmene pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), pričom túto skutočnosť musí súd objektívne zistiť a musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a úspešná odporkyňa, ktorá by mala právo na náhradu trov odvolacieho konania, si trovy odvolacieho konania neuplatnila, keď jej ani žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.